

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/193/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414215352
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1414215352.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, Bratislava, proti žalovaným: 1/ W. S., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K. na V. XXX, 2/ Q. I., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K. na V. XXX, 3/ K. J., R.. XX.XX.XXXX, T. D. R.. I. XXX/XX, A. I., zast. JUDr. Ľubomír Šablica, advokát, so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, o zaplatenie 2.337,18 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 15. mája 2019, č.k. 11C 264/2014-225, ktorým bol doplnený rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 19. marca 2019, č.k. 11C 264/2014-207 v časti o trovách konania, v spojení s opravným uznesením zo dňa 25. júna 2019, č.k. 11C 264/2014-236, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 11C 264/2014-225 zo dňa 15.05.2019 v spojení s doplnenými výrokmi rozsudku č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ v spojení s opravným uznesením č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019 **z r u š u j e** a v e c v r a c i a v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým dopĺňacím rozsudkom č.k. 11C 264/2014-225 zo dňa 15.05.2019 v znení opravného uznesenia č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019 doplnil súd prvej inštancie výrok rozsudku č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 v znení opravného uznesenia č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019 o trovách konania (ktorým priznal žalobcovi voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník) tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnej výške s tým, že plnením žalovaného 1/ v tejto časti trov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovaného 1/. Zároveň doplnil výrok, ktorým rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žalovanej 3/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. V odôvodnení tohto dopĺňacieho rozsudku uviedol, že nakoľko v rozsudku č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 opomenul rozhodnúť o trovách prvoinštančného konania, konkrétne o spôsobe plnenia nadväzujúcom na rozhodnutie vo veci samej, a tiež o trovách odvolacieho konania, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná bola v odvolacom konaní proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 27.10.2015 plne úspešná, v zmysle ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. V zmysle uvedeného preto vydal podľa ust. § 225 C.s.p. k uvedenému rozsudku, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, dopĺňací rozsudok.

2. Proti dopĺňaciemu rozsudku v znení opravného uznesenia č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019 podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd v zmysle ust. § 388 C.s.p. napadnutý dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že mu voči žalovanej 3/ prizná nárok na náhradu trov konania v plnej výške nároku s tým, že plnením žalovaného

1/ v tejto časti trov konania zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovaného 1/. Odvolanie podal z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.. Vo vzťahu k výroku napadnutého doplniaceho rozsudku, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť nahradiť žalovanej 3/ trovy odvolacieho konania s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, argumentoval, že súd prvej inštancie mal v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, zohľadniť jeho celkový konečný úspech v spore voči žalovanej 3/ a podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. rozhodnúť tak, ako navrhol v podanom odvolaní, a teda žalovanej 3/ žiadnu náhradu trov konania nepriznať.

3. Žalovaní 1/ a 3/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý doplniací rozsudok a ním doplnenú, súvisiacu, časť rozsudku č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ v spojení s opravným uznesením č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, keď napadnutý doplniací rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné spolu s doplnenou, súvisiacou, časťou rozsudku č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ v spojení s vyššie špecifikovaným opravným uznesením zrušiť a vec vrátiť v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko okrem toho, že chýbajúcu časť výroku o trovách prvoinštančného konania týkajúcu sa spôsobu náhrady týchto trov a chýbajúci výrok o trovách odvolacieho konania nebolo možné doplniť formou doplniaceho rozsudku, jednotlivé výroky o trovách konania obsiahnuté v napadnutom doplniacom rozsudku a doplnenom rozsudku pôsobia spoločne ako celok zmätočne, nejednoznačne a nekoherentne.

5. Podľa ust. § 470 ods. 1 a 2 veta prvá C.s.p. účinného od 01.07.2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Podľa ust. § 225 ods. 1 až 3 C.s.p., ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. (2) Doplnenie urobí súd doplniacim rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne. (3) Návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

7. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Odňatím možnosti konať pred súdom a porušením práva na spravodlivý súdny proces je taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa sporovej strane znemožní realizácia jej procesných práv, ktoré jej zákon (pôvodne Občiansky súdny poriadok a v súčasnosti Civilný sporový poriadok) priznáva za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov.

9. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu (ktorou sa domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ ako spoločným a nerozdielnym dlžníkom a voči žalovanému 3/ ako ručiteľovi žalovaného 1/ zaplata sumy 2.337,18 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania) pôvodne rozsudkom č.k. 11C 264/2014-110 zo dňa 27.10.2015 tak, že žalovaným 1/ a 2/ ako spoločným a nerozdielnym dlžníkom a žalovanej 3/ ako ručiteľke uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.337,18 eur s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že spoločným a nerozdielnym plnením žalovaných 1/ a 2/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne. Súčasne rozhodol o trovách konania a žalovaným 1/ a 2/ ako spoločným a nerozdielnym dlžníkom a žalovanej 3/ ako ručiteľke uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov za iné trovy konania vo výške 140 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 393,87 eur v prospech účtu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že spoločným a nerozdielnym plnením žalovaných 1/ a 2/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť

žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť spoločne a nerozdielne zviazaných žalovaných 1/ a 2/. Predmetný rozsudok bol však na základe riadne a včas žalovanou 3/ podaného odvolania vo vzťahu k žalovanej 3/ (v časti, ktorou jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu a nahradiť mu trovy konania) rozhodnutím odvolacieho súdu č.k. 4Co 419/2016-150 zo dňa 11.09.2018 zrušený a vec bola súdu prvej inštancie v tejto časti vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci v zrušenej časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie rozhodol súd prvej inštancie o žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanej 3/ rozsudkom č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 v znení opravného uznesenia č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019, ktorým žalovanej 3/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.337,18 eur s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením žalovaného 1/ podľa rozsudku č.k. 11C 264/2014-110 zo dňa 27.10.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 419/2016-150 zo dňa 11.09.2018 zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovaného 1/. Súčasne rozhodol o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V odôvodnení tohto rozsudku v časti týkajúcej sa trov konania uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu v zmysle ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., a keďže žalobca bol v konaní proti žalovanej 3/ v celom rozsahu úspešný, priznal mu proti neúspešnej žalovanej 3/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Následne vydal súd prvej inštancie napadnutý doplniaci rozsudok č.k. 11C 264/2014-225 zo dňa 15.05.2019 v znení opravného uznesenia č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019, ktorým doplnil výrok vyššie spomínaného rozsudku o trovách konania tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnej výške s tým, že plnením žalovaného 1/ v tejto časti trov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovaného 1/. Súčasne doplnil aj nový výrok o trovách odvolacieho konania, ktorým rozhodol tak, že žalovanej 3/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

10. K možnosti vydania doplniaceho rozsudku z dôvodu opomenutia rozhodnúť o trovách konania odvolací súd uvádza, že súčasná právna úprava doplnenia rozsudku obsiahnutá v procesnom kódexe C.s.p. účinnom od 01.07.2016 zostala oproti doterajšiemu ustanoveniu § 166 O.s.p. účinného do 30.06.2016 až na dva rozdiely v podstate zachovaná. Podľa znenia (obsahu) v súčasnosti účinného ust. § 225 ods. 1 až 3 C.s.p. doplniacím rozsudkom už nemožno rozhodnúť v prípadoch, ak súd nerozhodol o trovách konania, a zároveň sa vypustila 30-dňová lehota, v rámci ktorej mal súd o návrhu na doplnenie rozsudku rozhodnúť. Pokiaľ však nastane situácia, že súd nerozhodol o nároku na náhradu trov konania, aj bez návrhu (ex offo) tento nedostatok je možné zhojiť vydaním uznesenia (nie doplniaceho rozsudku), ktorým sa rozhodne o nároku na náhradu trov konania, a to bez ohľadu na právoplatnosť meritórneho rozhodnutia. Keďže znenie v súčasnosti účinného ust. § 225 ods. 1 C.s.p. (ktoré sa v zmysle prechodného ust. § 470 ods. 1 C.s.p. aplikuje aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona) už nepripúšťa možnosť rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania doplniacím rozsudkom, nakoľko nárok na náhradu trov konania nie je časťou predmetu konania, odvolací súd ustálil, že súd prvej inštancie rozhodol doplniacím rozsudkom o opomenutom spôsobe náhrady trov prvoinštančného konania a o nároku na náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ nesprávnou formou rozhodnutia, čo nepochybne predstavuje procesné pochybenie na strane súdu prvej inštancie.

11. Preskúmaním výrokov doplniaceho rozsudku o trovách konania, ktorými súd prvej inštancie doplnil rozsudok č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 v znení opravného uznesenia č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019 v časti týkajúcej sa trov konania, ktorou bol žalobcovi voči žalovanej 3/ priznaný nárok na náhradu trov konania v plnej výške; tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnej výške s tým, že plnením žalovaného 1/ v tejto časti trov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovanej 3/ a plnením žalovanej 3/ zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovaného 1/; a žalovanej 3/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, odvolací súd tiež zistil, že tieto ako celok spolu s výrokovou časťou rozsudku č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 v znení opravného uznesenia č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019, týkajúcou sa trov konania, ktorú majú dopĺňať, pôsobia zmätočne, nekoherentne a nejednoznačne. Odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že z výrokovej časti rozsudku č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 v znení opravného uznesenia č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019, týkajúcej sa trov konania, v ktorej súd prvej inštancie vyslovil, že žalobcovi priznáva voči

žalovanej 3/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nie je jednoznačné, či mal súd prvej inštancie pri rozhodovaní na mysli trovy celého (t.j. prvoinštančného i odvolacieho) konania, alebo iba trovy prvoinštančného konania. Takáto formulácia výroku je podľa názoru odvolacieho súdu za situácie, keď je zrejmé, že v konaní vznikli aj trovy odvolacieho konania, zmätočná a nejednoznačná, vyvolávajúca objektívne (nielen u sporových strán) neistotu a pochybnosti o rozsahu trov konania v rámci priznaného nároku na náhradu trov konania. Odvolací súd dospel k záveru, že takýto spôsob rozhodovania o nároku na náhradu trov celého (prvoinštančného i odvolacieho) konania (viacerými výrokmi viacerých rozhodnutí), keď súd prvej inštancie najskôr v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončilo, priznal žalobcovi voči žalovanej 3/ všeobecne nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a následne takto priznaný nárok na základe dopĺňacieho rozsudku za súčasného doplnenia spôsobu náhrady priznaného nároku špecifikoval ako nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, pričom súčasne rozhodol samostatným výrokom aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania; je pre strany sporu, najmä z hľadiska ich možnosti účinne sa brániť proti daným rozhodnutiam, pre zmätočnosť a nejednoznačnosť neprípustný. Výroky súdnych rozhodnutí musia byť formulované jasne, určito, zrozumiteľne a pochopiteľne tak, aby strany sporu nemali pochybnosť o rozsahu priznaného nároku, alebo uloženej povinnosti, ako aj o rozsahu a spôsobe plnenia takto uloženej povinnosti.

12. Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu žalobcu týkajúcu sa rozhodovania o nároku na náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ odvolací súd uvádza, že je potrebné vychádzať predovšetkým z celkového finálneho úspechu žalobcu v spore voči žalovanej 3/, deklarovaného a vyplývajúceho z rozhodnutia, ktorým sa konanie skončilo, a v rámci neho zohľadniť úspech alebo neúspech žalobcu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 4Co 419/2016, a v závislosti od toho potom žalobcovi (ako finálne plne úspešnej strane sporu) nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznať alebo nepriznať.

13. Keďže súd prvej inštancie vyššie uvedeným postupom znemožnil stranám sporu účinne sa brániť proti výrokom vydaných, vyššie špecifikovaných, rozhodnutí, týkajúcich sa náhrady trov konania, je nepochybné, že porušil ich právo na spravodlivý súdny proces, odvolací súd preto napadnutý dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 11C 264/2014-225 zo dňa 15.05.2019 v spojení s doplnenými súvisiacimi výrokmi rozsudku č.k. 11C 264/2014-207 zo dňa 19.03.2019 o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou 3/ v spojení s opravným uznesením č.k. 11C 264/2014-236 zo dňa 25.06.2019 postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom v súlade s vyššie vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu opätovne rozhodne uznesením o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, a to samostatnými výrokmi, pričom svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby boli jeho skutkové a právne závery zrozumiteľné, presvedčivé, dostatočne odôvodnené, a aby na ne strany mohli v prípadnom odvolaní reagovať. Súd prvej inštancie je právnym názorom odvolacieho súdu, vysloveným v tomto rozhodnutí, viazaný (§ 391 ods. 2 C.s.p.).

14. O náhrade trov (aj tohto odvolacieho) konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).